

AZ ÜRES SÍR

Jézus feltámadásának – ezt vallják a keresztények - **első „tanúja” az üres sír.** Így olvassuk János evangélista könyvében:

„A hét első napján, amikor még sötét volt, Mária Magdolna kiment (Jézus) sírjához. Észrevette, hogy a követ elmozdították a sírtól. Elfutott hát Simon Péterhez, és a másik tanítványhoz, akit Jézus szeretett és jelentette nekik: Elvitték az Urat a sírból, és nem tudjuk, hová tették.”

Pedig de sokan örültek volna annak, ha nem lett volna üres a sír. A **katonák**, akik őrizték. A **farizeusok**, akik vesztét akarták, **Pilátus**, aki kivégeztette, a nép, az utolsó percben is gúnyolódó **„Istenadta nép”**. A történelemben annyian: ideológusok és politikusok, ateisták és nem keresztények. A tanítványok közül is hányan gondolták: ez nem igaz, talán még Péter és János is, a két első tanú.

A keresztény ember hite „üres sír”. Valljuk, hogy mielőtt „megértenénk” Jézus Krisztust, először hinni kell, **csak a hitből fakad a megismerés és az elfogadás.** Csak azután léphetünk „be” a keresztény hit szépségébe, ha hiszünk az üres sír „sivárságában”.

Mert a kereszténység **nem habos torta**, nem színes és nem ízletes, hogy jól lakhasson belőle a hitet kereső ember, és még maradjon uzsonnára is. Nem a nagymama szolgálja fel, vagy apu hozza Húsvétkor a Hámori cukrászdából.

A kereszténység **nem látványpékség**: nézd milyen szép és milyen nagy, csak ki kell nyújtani a kezedet és minden rendben van. Felfújó hólyag, harsogóan sugárzó reklám.

A kereszténység **nem politikai, gazdasági győzelem**: sikerült nekem, nekünk, most már nyugodtak lehetünk. Ha a hitünk ilyen lenne, már régen nem lennénk itt Európában, pedig mindent megtesznek „barátaink” azért, hogy ne is legyünk itt!

Ebbe az üres sírba kell beletenni örömünket és szomorúságunkat, hogy **„boldog”** és ne „kellemes” **legyen a Húsvét**. Ebben a sírba befér a családi gond, a pénztelenség, a fizikai vagy lelki betegség. Ebben a sírban még másnak is helye van: a ház többi egyszerű, tisztességes lakójának, akinek nem jut „sonka és alma” Húsvétra, csak egyszerű étel és a Húsvét tiszta öröme. Olyan jó: a kereszténység története egy üres sírral kezdődik, folytatódik a vértanúk halálba menetelő énekével és jajkiáltásával, a sok csendesen imádkozó baráttal, a hűséges házassággal, gyerekekkel, akik tovább adják a hírt másoknak, Magyarországnak. Nekünk elég Jézus üres sírja, mert ez adja számunkra az igazi boldogságot.

Ezt az „üres sírú” Húsvétot Józsefvárosban így ünnepeljük: **Nagyszombat este 8 órakor** az allelujás szentmisén keresztelünk meg egy fiatalot, két fiatal elsőáldozó lesz. **Húsvétvasárnap** a reggel 9 órai szentmise után körmenet lesz, déli fél 12 órakor a Rotunda együttes „fergeteges” húsvéti muzsikát ad, sok szép énekkel. **Húsvét utáni vasárnapon** – április 27-én - pedig reggel 9 órakor a III. Világ Szegényeinek Szolgái közösség gyermekeit és hittanosaikat kereszteljük, elsőáldoztatjuk és bérmáljuk.

Áldott Húsvétot!

Bajzáth Ferenc
plébános